

[Fiskeriministeren.]

mulig solidaritet med Norge, under forhandlingerne forbeholdt os muligheden af bilaterale forhandlinger med England, ikke blot fordi vi slet ikke har bidraget til kvotaens overfyldning fra dansk side og ikke har statsunderstøttet eksporten, men især fordi ca. halvdelen af vor eksport består af fladfisk, der er mere værdifulde. For en grov vurdering er forholdet faktisk det, at af de ca. 45 mill. kr., Danmarks tredjedel andrager, hidrører de 30 mill. kr. fra fladfisk, og da Norge overhovedet ikke leverer fladfisk til England, ville det være helt urimeligt, om vi skulle miste denne del af vor hidtidige toldfrihed. Desværre, må man jo sige, er det jo ikke blot et spørgsmål om selve toldbeløbet — det er altid et diskussionsemne, hvem der kommer til at betale toldbeløbet, afhængigt af, om det er købers marked, der er tale om, eller det er sælgers marked — men værre er det efter min opfattelse, at den nye told eventuelt kan presse os helt ud eller delvis ud af vor kvota, ved at vi bliver mindre konkurrenceedygtige dels i forhold til Commonwealthlandene, derunder Canada, som har en betydelig eksport af disse varer, og måske også i forhold til Norge, hvis vi ikke også igennem forhandling med Norge kan sikre os, at vor hidtidige andel af kvotaen kan opretholdes over for en statsstøttet norsk konkurrence.

Jeg er det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen taknemlig, fordi han gav mig lejlighed til at give folketinget denne redegørelse, selv om den langtira har kunnet være udtømmende.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.

Mødet udsat kl. 11.17.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Lysholt Hansen: Finansministeren syntes meget tilfreds med, at jeg i går kun havde skudt med løst krudt på ham. Jeg er da glad

for, at finansministeren overhovedet opdagede, at der blev skudt på ham; for det svar, vi fik, kunne næsten tydes, som om det hele var gået hen over hovedet på ham. Må jeg erindre finansministeren om, at selv løst krudt kan udspejle ild, og finansministeren skal huske det gamle ord, der siger, at man også kan brænde sig på den ild, man ikke kan varme sig ved. Det er et meget godt ord at huske.

I øvrigt har hverken finansministeren eller økonomiministeren helt fået fat i ironien, for så ville de ikke have været så glade for rosen. De plukkede jo julerosen, næsten inden den var plantet, og inden den var i blomst i hvert fald, med hensyn til prisstabiliteten. Men hvad, man er jo også efterhånden blevet taknemlig for lidt i regeringen, kan jeg forstå, for prisudviklingen i Danmark har jo i indeværende år ikke været alt for flatterende sammenlignet med andre lande. Siden januar 1968 ligger Danmark med hensyn til prisstigninger, når afgifterne medregnes — og det skal de naturligvis, for det er der, der gør ondt på folk; det er dem, der er skyld i, at forbruget er faldet med 1 pct. i år; det er dem, der er skyld i, at det kniber selv for folk, der har årsindtægter på 30.000-40.000 kr., at få det til at gå rundt — kun med Island og Finland over os. De har haft prisstigninger på 7,8 pct. og 6 pct. Vi har haft prisstigninger på 4,9 pct.

Når pristallet har været noget i stabilitet nu, så er det jo beklageligt sådan set, at det er på hvidevarerne, køleskabe og vaske-maskiner osv., prisfaldet har været. Det er jo ikke det, folk skal spise; det, de skal spise, kød o. lign., er steget i pris.

Jeg vil gerne takke finansministeren for oplysningen om, at der ingen trussel ligger i fremsættelsestaleens omtale af, hvorledes skalaerne for kildeskatten skal udformes i maj.

Finansministeren optrådte jo i det hele taget som — ja, så fromt som et lam, hvis jeg må sige det sådan. Men dér vil jeg også gerne erindre om et gammelt ord, der siger, at der er kun lidt ly under lammehale, og derfor er der ikke megen trøst at hente i det hos de borgere, der nu skal lide under den forbrugsbegrænsning, man har indført.

Vi fik jo hverken af finansministeren eller statsministeren besvaret mine spørgsmål om